

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . . 40 L — b.
 V. gyed évre 20 L — b.
 Egy hóra . . . 7 L — b.
 Nyiltér sora 6 L — b.
 fird. petitsora 3 L — b.

SZÉKELY UJSÁG

Kézdivásárhely és Vidéke Gazdasági Egyesületének hivatalos lapja.

Megjelenik
 hetenként kétszer:
 csütörtökön és
 va árnappal reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Soseana Gen. Averescu-ut 4.

Felelős szerkesztő: Dr. I. Diénes Ödön.

Kiadja a Societate Anonima Tipografia Targul-Saculior.
 Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság.

Segédszerkesztő: Kovács J. István.

Készülődnek.

Két fontos és nevezetes dologra készülődnek Romániában. Mind a kettőre óriási tömegű embercsoportokat állítanak glédába és óriási tömegek is vannak érdekelve ezáltal.

Az egyik a gyulafehérvári koronázás, a másik a tisztviselősztrájk. A koronázás e hó 15-én lesz megtartva, a sztrájk e hó 27-ére van tervezve.

Nagyon messze esik a két dolog egymástól és mégis nagyon is összefüggnek. Egyik teljes ellentéte a másiknak, mégis van egy olyan közös pontjuk, amelylyel egymásba érnek: Itt mutatják ki tulajdonképpen valójukat és azt, hogy egymástól még sincsenek olyan messze.

A gyulafehérvári koronázás, Ferdinánd királynak Románia uralkodójává való megkoronáztatása, kétségtelenül nagyon fontos aktus nemcsak politikailag, hanem társadalmi szempontból is. A koronázási aktus hivatalosan kimutatni Románia területein élő néptömegek loyálisát, uralkodójához való ragaszkodását és megelégedését. A koronázási aktusban mi harmóniát, egybeolvadást, tiszta és őszinte barátságot látunk, mivel lényegében az is. Ünnepet kellene látnunk, amit a népek nemcsak kényszerből, de lelkiükből is ünnepelelnek.

S most ide állítjuk a tisztviselősztrájk lényegét. A sztrájk a fentiek pontjait ellenkezője. A sztrájk diszharmónia, elégedetlenség, széthúzás, vagyis ellenségeskedés, ami az ország kárára van.

S az ütközőpont, a közös surlódási felület: Románia mai kormányzati rendszere.

Románia kormánya pártpolitikai szempontból megkoronáztatja Ferdinánd királyt s ehhez az ünnepi aktushoz Potemkin-terepet varázsol elő. Úgyes politikájával a politikai légvihart — úgy, ahogy — megállítja, azok csak a lelkek mélyén tobzódhatnak tovább s a megelégedetlenséget, amely Románia majdnem minden népében és társadalmának majdnem minden egységében oly rendkívüli elkeseredésben nyilvánul meg, elfojtja, nem engedi szóhoz jutni. Igen, mert ha a koronázás ellen akarja és akarta ezt valamelyik ellenzéki párt a király előtt elmondani, azt olyan színben tüntette fel, mintha az illető párt egyszerű politikai esellel akarna élni ellenük.

S most azt kérjük: mi a kötelessége, mi inkább kötelessége a kormánynak: ünnepeket rendezni, vagy — jelen esetben — fizetéseket rendezni? Ideig-óráig tartó fényűzéseket vagy pedig komoly, országfentartó munkát eszközölni? Ellenségeskedést vagy összetartást elősegíteni? Elégedetlenséget vagy megelégedést elősegíteni? Rombolni vagy építeni?

Ezt nem azért mondtuk el, mintha a koronázás fényűzés és felesleges volna. Távolról sem. Csak arra akartunk rámutatni, hogy a koronázás előtt a kormánynak ezeket már mind el kellett volna végeznie, mert hiszen ideje volt rá. S ha ezeket mind elvégezte volna, ha országfentartó munkát végzett volna, ha összetartást, elégedettséget és építést végzett volna, nem állna a koronázási ünnepek háta mögött, mint egy fekete lepel, a tisztviselősztrájk.

Mert hogy így van, az tény. Ezt csak az nem látja, aki nem akar odáig látni.

A külpolitikai horizont.

A balkáni krízis. — Rosszabbodott a görög-török helyzet. — A mudániai értekezlet folytatása kétséges. — A barbár görögök.

Hir szerint Mudániában a török katonai képviselők olyan követeléseket támasztottak, melyek ellentétben állanak a szövetségesek szept. 23-iki jegyzékének alapelveivel.

A törökök Thrácia azonnali megszállását követelték, anélkül, hogy a keresztény kisebbségek védelmére bármilyen külön intézkedéseket tennének. Az értekezletnek határozatlan időre való elhalasztása beavatottak szerint egyértelmű az értekezlet meghiusításával.

A Chicago Tribune jelenti: A szövetséges tábornokok Mudániában három napi határidőt adtak a görög delegátusoknak arra, hogy az athéni kormánytól megszerezzék a Thrácia kiűritésére vonatkozó felhatalmazást. Ha a görög kormány a felszólításnak vonakodna eleget tenni, ebben az esetben a szövetségesek a görög kikötőket blokád alá veszik és a kemalista hadseregnek megengedik azt, hogy haderőit Thráciába szállítsa. Hamad bég kijelentette, hogy az angorai kormány igen fontosnak tartja, hogy haladéktalanul átlegye székhelyét Konstantinápolyba.

Londoni kormánykörökben a keleti helyzetet a legkomolyabbnak látják, sőt kijelentik, hogy Törökországnak Thráciára való követelését lehetetlennek tartják.

(London, október 8.) A törököknek az az

ujabb követelése, hogy azonnal adják át nekik Kelet-Thráciát, míg eddig megelégedtek volna, ha a békekötésig az antant gyakorolja a hatalmat, rendkívül súlyosbította a helyzetet.

Az angol kormány ragaszkodik eredeti álláspontjához és utasította Harringtont, hogy újabb utasítások vételéig ne folytassa a tárgyalásokat. Ezeket azonnal megkapja, mihielyt London Párisal tisztázta a kérdést.

Angol kormánykörökben attól tartanak, hogy a mudániai értekezletet egyáltalán nem folytatják.

Konstantinápolyi jelentések szerint Kandranál török lovasság bukkant fel. Azt követeltetik, hogy Kemal Konstantinápoly ellen szándékozik vonulni.

Az angorai kormány elnöke kiáltványt bocsátott ki, amelyben felhívja a nemzetek figyelmét a görög atrocitásokra.

— Mint a török nemzetgyűlés kormányának elnöke — mondja a kiáltvány — a népek tudomására hozom a következőket:

— A sindusi csata után a visszavonulásra kényszerített görögök kegyetlenkedései felülmulják a barbár kor szörnyűségeit.

— A görögök Ofion és Korahiszari környékének kiűritése előtt a töröklakta kerületeket

Hoffmann három meséje.

Irta: ELEKES GYÖRGY.

(Hadifogoly szinpadra készült „Hoffmann meséi”-nek alábbi szabad fordítása. Az opera három középső felvonását operabíróknak hiányában egy színész meséli el.)

Prológ.

Bocsássák meg, hogy most így közbe rontok, ilyesmi operánál nem fordul elő, de Gorodokban* a szükség törvényt bontott, mert hiányzik a . . . hiányzik a nő.

A nő! A nő! jaj merre, hova nézzek? Csak egy picurkát! mostan légy eszes! hiába minden, nem segít ezen se kapitány, se őrnagy, se az ezredes.

A nő! A nő! mindnyájunk tarka álma sok bajt hozott már vérszegény nyakamra, s most Szibériában, a lámpák előtt kell deklamálnom szintén ő miatta.

Itt állok én a rendező parancsra, hogy három felvonás helyét betöltsöm s ha meghallgatnak, Hoffmann három szerelmét szép sorjában Önöknek elmesélem.

Kidobtak ide, mint stratégiában a tartalékot — hézag tölni, s ezért, ha néha rosszul peng a lantom: nézzék el, a szerző egy éhes pleni.**

* Vojenni Gorodok — katonai városka. A krasznajarszki hadifogolytábor neve.

** Pleni — hadifogoly.

Olympia.

Hoffmann barátunk első szerelme Olympia volt. Egy drága lányka. Ott látta őt meg szép nyári reggel nárcisz-virágos ablakába'. Fehér volt arca, mint a porcellán, ruhája csipkés, rózsaszín-selyem, piros az ajka, mint az alkonyat napvérben-fürdő, messzi hegyeken. Csak egyszer látta. De Amor isten tüzes nyilával gyorsan dolgozik s Hoffmann barátunk azóta, egyre ábrándozik . . . gondolkozik . . .

Olympiának atyja Spalanzáni a fizika híres professzora, világraszóló találmányai mind egy-egy fényes nagy csoda. Lányát imádja. Elképzelni is alig lehetne nála jobb apát, — nagy vacsorákat rendez érte, hol vigan mulat az arany ifjúság.

Egy ily estére Hoffmann barátunk szintén kapott szép, színes meghívót, s azon az estén nála boldogabb az egész földön nem tudom ki volt. Természetes, hogy forró szerelme a legelsőnek viszi őt oda, egy függönyajtót félrehúz s ime! — mögötte alszik istenasszonya.

és közeli falvakat felégették, a lakosságot pedig az utolsó emberig legyilkolták. Némely helységeben, így Altunas és Urudja községeiben az asszonyokat és gyermekeket a templomokba zárták és elevenen megégették őket.

— A Dumny és Pinár melletti csata közben Hamburkőh és Csalkőh községben mindent felégették, a lakosság egy részét meggyilkolták, másik része a tűz áldozata lett. A menekülőket iszonyu kínzások között pusztították el.

— A jelek szerint a görögök által még

megszállva tartott területen a fegyvertelen törökök gyilkolása és kinzása programjainak szerint történik.

— Az a reményünk, hogy a kultur-államok, felháborodva a görögök atrocitásain, hatni fognak rájuk abban az irányban, hogy barbárságaik véget érjenek.

Rizanur bej, török miniszterelnök hasonló kiáltványt bocsátott ki, amelyben felhívja a kultur-világ figyelmét, hogy a görögök Thráciában ugyanilyen atrocitásokat akarnak elkövetni.

A háromszázéves enyedi kollégium.

A nagyenyedi kollégium fennállásának háromszáz éves évfordulóját Erdély egész magyarsága lelki ügyének tekintette és impozáns keretek között tette maradandó emlékeztetővé. Nagyenyed városa vásárnap ünnepi köntöst öltött magára. Erdély minden részéből a magyar iskolák és felekezetek küldöttségei özlönlöttek el az ősi történelmi várost. Körülbelül négy-öt ezer emberre tehető az idegen vendégek száma, akik mind a nevezetes emléktáblát, Bethlen Gábor alapította magyar tanintézet ünnepsére jöttek. Szombaton este ismerkedési estély volt.

Az emlékünnep a kollégium hatalmas udvarán folyt le, amely lobogókkal, fenyő galyakkal és virágokkal volt feldíszítve. Az ünnepség három részből: istentiszteletből, diszközgyűlésből és az emléktábla leleplezéséből állott. Az utóbbinak a műsorában szentelték fel a kollégium új díszlobogóját is. Az istentisztelet Juhász Albert vallásos imájával kezdődött és Nagy Károly püspök erős, nemzeti érzéstől és a történelmi hagyományok ápoló kultuszától áthatott beszédével ért véget. Az istentisztelet az udvaron folyt le, amelyet közvetlenül követett a diszközgyűlés.

A megnyitó-beszédet Gáspár János főgondnok tartotta, utána Aprily Lajos, a kiváló erdélyi költő, a nagyenyedi kollégium irodalomtanára, költői értékében gazdag ódáját szavalta el. A hatalmas hatású óda után Fejes Áron rektor-professzor a háromszázadik évforduló megörökítésére javaslatát terjesztette elő. Ezután a küldöttségek fejezték ki hódolataikat. A református papok üdvözlését Kecskeméthy István teológiai tanár hozta. Az Emke nevében Sándor József, a református egyház nevében Bethlen György gróf főgondnok beszélt. A római katolikus státus összes iskoláinak üdvözlését Balázs Ferenc kanonok tolmácsolta. Megható volt az a jelenet,

amikor a nagyenyedi kollégium „vén diákjai” rótták le a hála koszorúját. Körülbelül százszázötven tagu küldöttség volt ez, egytől-egyig ezüstös fejű élemedett kora ember, akik mint a nagyenyedi kollégiumtól szereztek meg műveltségük első alapjait. Fogarasy Albert, az intézet volt tanára tolmácsolta a „vendiákok” üdvözlését. A Bethlen Gábor emléktáblát Bodrogi János kollégium tanár beszéde közben leleplezték le. Majd özv. báró Bánffy Kazimír vezetésével százötven tagu magyarruhás hölgyből álló küldöttség adta át az intézet új zászlóját.

Délután a kollégium sporttelepén torna-verseny volt, amelyen az összes református intézetek ifjúsága vett részt. Este 8 órakor a templomban magas nivóju hangversenyt tartottak, amelynek művészi számaiból Rezik Károly, Baranyai Jolán, Farkas Béla, Zsizsmann Rezső, Veress Margit és Simon Jenő ragadták nagy tetszésre a közönséget.

Hétfőn délelőtt megalakították a pártoló-egyesületet s ugyancsak hétfőn délelőtt volt a volt diákok találkozója is. Ezt követte a kollégium volt tanulóinak, íróknak és művészeknek irodalmi matinéja. A matinén városunkból egy-egy számmal Szabó Jenő, dr. Dávid István és dr. I. Diénes Jenő vettek részt, kiket meleg ünnepségekben részesített a közönség.

Zetl Béla hangversenye.

Nagymessziről egy Hegedűst vetett városunkba a sors. Sápadt, finom ujjú, művészelektű embert, aki talán álmában is a dallamok, hangok birodalmában kóborol.

A művész-pálya hepe hupás, keserű bohém utján Szivárványváros felé már elindult. És ez az út most egyideig itt fog kanyarogni

közöttünk. Jó helyen. Jobb startolást nem is választhatott. Küzdés, csalódás, kiábrándulás, — mind jó, edző, erősítő hideg zuhany. Egy kis emberismerettel némi embargyűlölet is jön hozzá. Nem baj. Ez kell, szükséges, ez öntözi acélossá akarunk, ez hevít a további küzdelemre s ha aztán elcsüggednénk, megint csak ez váltja ki belőlünk: az asztalra mért öklöcsapást: azért is! Zetl Béla, fogadd üdvözlésünket!

Bemutatkozott.

A gimnázium tornatermében összegyűlt a hangversenyek, művész-esték megszokott, intim közönsége. És aki ott volt, megnyugvással, lelkeiben valami jóleső, zsongó örömmel távozott.

A műsor összeállításáért külön elismerés illeti Zetl. Mintha csak ismerne minket. Változatos, eleven, dallamos, színes, könnyed és kápráztató darabok perege váltogatták egymást. Mértőföldes opusokkal, huszszoros variációkkal nem akart hatni, sem kimeríteni a kisvárosi koncert-közönség könnyen elfáradó részét.

Mindjárt az első számmal: d' Ambrosio Conzonetta-jával hegedűjébe markolta hallgatókat és ritkán hallottunk hangversenyt, amelyen a közönség ily összpontosított figyelemmel, élvezettel és odaadással kísérte volna végig az egész előadást.

Minden egyes pontot külön-külön méltatni nem akarunk. Wienians kedves Mazurkája, Schubert megkapó Méhje, a kromonai hegedűs, Sarasate két lebilincselő darabja, stb., stb., egyaránt magával ragadott. Különösen szép volt Paganini nehéz technikával felépített természet-utánzata az Erdősongás. Beszélő fák, susogó bokrok között, reszkető lombok alatt bolyongott a lelkünk.

Zetl Béla — művész. Bár teljes kiforrottságtól még messze áll, — a fejlődés és tökéletesedés nyitott kapujában nemcsak megilleti, de már megkövetelheti e nevet. Ifjúsága, zenei készsége, bámulatos technikája igaz zálogai ennek. Felfogásában eredetiség csillog. Fellépése határozott, vonó kezelése könnyed és biztos. Ujjtechnikája kitűnő, különösen a kettős hangokat fogja nagy precizitással. Játékában talán egyedül a mélységet és melegséget nem tudja még eléggé színeztetni.

Simay Viktor zongora-kísérete kellően simult az előadáshoz.

—s—y.

Am megzavarja őt Coppélius: szemüvegáros és magánszemész s hogy látja, Hoffman miben sántikál, üzletet kötni pillanatra kész. Egy ócska zsákból ezer ókulárt önt az asztalra s ilyformán beszél: „Ide figyeljen drága ifju ur, mert amit most lát, sok-sok kincset ér. Nézze, ez itt mind csodaszemüveg, s ha feltesz egyet és egy nőre néz, a nő szivbe, lelke rejtekébe látnia vélük nem lesz oly nehéz. Szemüvegek, de mind csodaszemek, ez itt fehéret, az barnát mutat, akár tán látni gyémántgyöngy szívet, vagy mint az ördög oly csufot, rutat? Ezekkel nézzen a függöny mögé! vegye! az áruk csak három dukát...” Hoffman barátunk kap is rajta és remegve látja a tündér-csodát.

Csak áll bűvölten s nem is hallja tán, a tört szavakat, mit háta megett. Spalanzáni s Coppélius cserél valami titkos, furcsa tárgy felett: — Hisz én csináltam! „Jó, de a szemét?” — Megkapod árát! mért e sok beszéd? „Most kell a pénz!” — Mennyit akarsz hát? „Ötszáz dukát és minden jog tiéd.” — Jó. Itt az utalvány és a nyugta ird alá. Éliás majd kifizet.

„Éliás bankház?” — Igen. Biztos cég. . . . S Coppélius gyorsan el is siet.

Az ámulást Hoffmann is abba hagyja, mert gyülekezik a vendégereg, Olympiát edesatyja karján bámulják a tágranyit szemek. S ha szólnak hozzá, kissé furcsa tán, vagy új divat, mely most életre kel: „Igen. Igen” és mindig csak „Igen” mit pici ajka suttogva felel. De kárpótlásul, hogy atyja kéri felcsendül bűvös-bájos éneke: egy szőke lányról, ki balga fővel fényes csillagba szeretett bele.

Aztán asztalhoz ül a társaság, s mivel nem vacsorál Olympia, jó Hoffmann urnak alkalma nyílik szerelmi lázát kilángolnia. Majd jön a bál. Egy zsongó valcer lágy muzsikája hiva zeng, zenél, párok repülnek s a két szerelmes boldogan-lengő, táncos utra tér. A dárídóban észre sem veszik, hogy Coppélius újra vissza jött, és átkozódva rejti el magát a nagy, nehéz brokát-függöny mögött. És szitkozódva úgy fogadja, hogy ölni fog, legyen mi lesz, mert Éliás bankháza megbukott s így nem jut at a pénzihez.

A bálteremben egyre tart a tánc, ritmusba szöknek a hajló sorok, de jaj! mi történt!? A két szerelmes mind gyorsabban és gyorsabban forog. A lány valcerből sebes örvény lesz, forgószél támad merre lejtene, Spalanzáni felőrülten kiált: „Fogják meg! Gyorsan! Ide emberek!!” A száguldóknak útját is állják, Hoffmann ájultan hull egy székre le, Olympiát egy szolga fogja fel és szobájába távozik vele.

De izgatottan ismét vissza fut, s rettent urának rémeset jelent, mitől az sápad, mint a sárga hold: — A szemüveges-ember odabent. Alighogy szól, kívülről szörnyű zaj hatol be. Ő ég mi történik itt! lécek recsegnek, kerekék zugnak, cserép csörömpöl és rugó visít, két láb dobog, dörgés, nagy zűrzavar, miközben egy hang rekedten röhög, — Spalanzáni tántorogva jajgat a megriadt vendégereg között. A hangja felsir: „A gyilkos! gyilkos! összetörte egyetlen lányomat! Olympia! Szegény-szegény baba! Gyehenna kinja!! Ezer kárhozat!!”

Hoffmann barátunk lassan ébredsz,

A Székely Ujság sakkversenye.

Több oldalról jövő felszólításra a Székely Ujság egy sakkverseny rendezését határozta el. Ennélfogva felhívjuk mindazokat, akik a versenyen résztvenni óhajtanak, hogy nevezésüket a lapunk kiadóhivatalában felfektetett iv aláírásával bejelenteni sziveskedjenek.

Feltételek:

1. Legalább hat versenyző részvétele mellett a versenyt feltétlen megtartjuk.
2. A verseny kezdete 1922. okt. 24. Helye: a Vigadó étterem fehér szobája.
3. Nevezési határidő október 22. d. u. 8 óra.

4. Nevezési díj 20 leu, bánatpénz 20 leu. A nevezés visszavétele vagy a versenyből való kilépés a bánatpénz elvesztését vonja maga után.

5. Díjak: Első díj egy névtelen sakkbarát által a sakkverseny céljaira felajánlott nehéz arany pecsétgyűrű. Második, illetve hatnál több résztvevő esetén második és harmadik díj a nevezési és egyéb díjakból befolyó pénz vagy disztárgy.

Felkérjük úgy a versenyzőket, mint a versenyben segédkezni óhajtó sakkbarátokat, hogy a részletek megbeszélésére, a játékidő meghatározására és a sorsolás megejtésére f. hó 22-én d. u. 6 órakor a Vigadó fehértermében tartandó értekezleten feltétlenül megjelenni sziveskedjenek.

A rendezőség.

Néra rovata.

Az ozsdolai medve.

Kedves Néném!

Arról már hallott kedves Néném, hogy Ozsdolán medvét lőttek, de mán affélét nem igen, hogy a vadászok legujabban mit csinál-

csak néz... néz... bámul... segítség nincsen?...
— Összetörték Őt!?!... Olympiácskám!...
mit jelentsen ez szent-éges Isten!!
Az első csókját nekem ígérte,
adjátok vissza! én szeretem Őt...
... elcsuklik hangja és a teremben
válaszadásul felkacag a föld.
És kacag minden, a ház, a székek,
szolgák, vendégek: Hahaha! haha!
Jó Hoffmann urnak szép szerelmese:
egy automata, egy csinált baba!!

* * *

A hallgatóság néma lesz,
Könny szökik a szemekbe,
nem hallatszik parányi nesz
a fojtott, tompa csendbe.

— Kupát! kupát! a cink kupát!
töltsétek teli, rajta!!
Vezényel Hoffmann s poharát
a koccintásra tartja.

— Feledjük el a multakat,
üljük ma meg torát!
... — Isznak s a mese is halad,
lássuk, mi lesz tovább...
(Folytatása következik.)

nak a medve bőrével. A régi jó szokás — Isten áldja meg elhamvadt őseinket, — hogy a medve bőrért megisszák, amán kezd kimenegetni a divatból, mán vagy azért, hogy nincs bőr, vagy hogy nincs medve, de szent igaz, hogy ezután a medvebőrből dobót csinálnak s ezen adják mindenkinek tudtául, hogy él még a városi adóhivatal s szívesen lát mindenkit, aki egy-egy bőr árát behozza. A bőr eképpen nevezetes szerepet játszván közéletünkben, vigyázzon kedves Néném is a bőrére. A kutyabőr is eléggé fontos dolog, erre felé vannak direkte kutyabőr-előkészítésrevonatkozó alapmunkálatokat végző városi tisztviselői beléledijazott alkalmazottak. Hej! Régen volt — talán igaz se vót, amikor — a kutyabőr nagybecsben vala sok nemes embernek s annyira becsben tartogatták, hogy ennél egyebük nem is igen marada.

Hát látja kedves Néném, ezért volt volna hejénvaló dolog, valahogy azt az ozsdolai medvebőrt, ne kitémetni széllal dobnak, hanem elküldeni fájínnul kicserevezve Lojz Copirkának, hogy azon írja meg a parancsolatot, hogy: hallod e te Kémál — e levél úgy kénál — tedd le a puskádat — janicsár apádat — mert jönöd miha-zna — kezemben a kasza — Moskva ide oda — keztyűbe a duda — és nem oda Buda — löklek Boszporusba — és ha fennebb állna — úgy Dardan Ellába — eregy vissza Kémál — míg a kedvem kénál — mert a rudam kinn áll — fordítom szekerem — és innen Londonbul — fejedet leszelem — körmet reszelem — Isten veled s velem!

Mert azon fordul meg az egész dolog, hogy ha meglehetne valahogy ijeszteni azt a Kémált erre meg éppen alkalmas az ozsdolai medve, amitől úgy megijedének, ecceribe hirefutamodott a nagy eseménynek, ami világ-bel-és külpolitikai horizont szempontjából igen nagy nevezetesség.

Nem is tudtam eddig, hogy a nebánsvirágot úgy híjják angolul, hogy Kémál!

A virágokról jut eszembe, hogy amint kedves Néném esmondotta, botanikai szempontból bizon üdvös dolog, hogy a krumpli még a földben van, mekkora megnyugvása az embernek az a tudat, hogy még van, — ez nemzetgazdászati, trágyázási és geográfiai szempontból is valami nagyon, de nagyon becses állapot, mert így bellebbeznek az árak s vaj úgy sincs, minek akkor a krumpli, azért, hogy spiritus sok legyen. Hát ez mán mire jó?

A jó? A jó itt csak a lakáshivatal, mert nekem is adott házat, telket, ha még valahol így osztogatnák az ökröket is, hogy elenekehetném igen nagy kedvemben, hogy: Van nekem négy ökröm, fehér, mint a hattyu, telkem is, stb., stb., stb.

Hattyu dalom az enyém is fölhangzik mán e pillanatban szalmaözvegységemnek ütvén végörája. Elmúlt. Jaj de nagyszerű vót. De kár, hogy mán csak vót. Itt a veszedelem, nagyobb ez a tatárjárásnál, nagyobb Kémálnál és mindeneknél: jön az asszony!

Jön!

Jön bizon.

Zsuzsikámat ezerszer ölelve, addig is, míg megírom, hogy miképpen történt a történelmi bevonulás, maradok régi tisztelöttel: Néra.

HIREK

Szerda, október 11.

— **Morvay polgármester gyásza.** Morvay Endre polgármestert súlyos csapás érte: kis leánya, Morvay Sárika, a polg. isk. I. osztályos növendéke skarlátban meghalt. A kedves gyermek halála nagy részvétet keltett városszerte. Tegnap d. e. temették.

— **Skarlát-járvány.** Városunkban a skarlát-járvány veszedelmes jelleggel kezd ölteni. Sokan belegedtek meg, kik közül kellett el is ragadott a rettenetes betegség. Az iskolák bezárásával lehetne lokalizálni a járvány terjedését.

— **Egy szigorú rendelet.** A hadügyminiszternek 3425. szám alatt a hivatalos lapban kiadott rendeletét nagy megdöbbenéssel olvassuk. A rendelet szerint bárkit kényszeríteni lehet, hogy ingatlanát bérbeadja a katonaságnak. Sőt a katonai hatóság végleg is elveheli az ingatlan. Végleges kisajátítás esetén a kisajátítási összeget a bíróság határozza meg. A rendelet 191 ik cikke értelmében 50 éven alul mindenki köteles személyes szolgálatokat teljesíteni a katonaság számára. A rendelet bizony nagy hatalmat ad a katonaság kezébe, akárcsak a háború idején.

— **Rablók támadták meg a fuvarosokat.** Annak idején megírtuk, hogy a Brassóba járó fuvarosokat fosztogatják. Akkor a rendőrség el is fogott több laborfalvi lakost és néhány hónapig szünetelt is az utszéli rablóvilág, hogy most aztán újból feléledve, remegésbe ejtse az utasokat. Szombaton több fuvarost, kiknek egymásután haladt a szekerük, az uzoni temetőnél rablók támadták meg és Gál Béla szekeréről egy nagy csomagot levágtak. Gál harcra keveredett az utszéli kalózokkal és rájuk lőtt, mire azok otthagya a zsákmányt, elmenekültek. Gálnak a segítségére sietett többek között Práda Antal fuvaros is, kinek az alatt a szekeréről egy ládát, melyben 30—40.000 leu értékű ágynemű volt, levágtak és zsákmányukkal odébb álltak.

— **Felemelték a magyar postatarifát.** Október 5-től kezdve a magyar postatarifa megrágult. A levelek díja Ausztriába, Csehszlovákiába, Lengyelországba, Németországba, Olaszországba és Romániába 40 korona, a többi külföldi országokba 50 korona, ajánlási díj 5 korona, expreszdíj 100 korona. A többi postai díjak is megfelelően emelkednek.

— **A Magyar Tudományos Akadémia elfogadta az iskolai helyesírást.** Budapestről jelentik: Pár nappal ezelőtt, szinte észrevétlenül, nagy dolgot művelt az Akadémia: kiadta „A magyar helyesírás szabályai” című füzetet, amelyben csaknem minden lényeges pontban elfogadta és szankcionálta azt a helyesírást, amelyet Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszterkorában, 1903-ban, kötelezővé tett az összes iskolák és iskolakönyvek számára. Kerek husz esztendőbe telt, amíg az Akadémia rászánta magát erre a lépésre, megadván ezzel késői elismerését Simonyi Zsigmondnak, aki a Wlassics féle iskolai helyesírás szabályait kidolgozta, a helyesírás egyszerűsítését tartva szem előtt. Az Akadémia és az iskolai helyesírás között a főbb eltérések ezek voltak: 1. Az akadémiai helyesírás ez-irt, az iskolai e-t; 2. az Akadémia külön írta a ki, a mi, a hol stb., az iskola egybe írta aki, ami, ahol stb.; 3. az Akadémia nem rövidítette a kétjegyű mássalhangzókat a ragozott alakokban: visszűk, nagygyal, királylyal s végül 4. az Akadémia az idegen eredetű szavak írásánál az idegen nyelv írásmódjához ragaszkodott: gymnasium, cultura, az iskola ellenben magyarosan írta: gimnázium, kultura. Az Akadémia új helyesírási szabályaiban az első három eltérést megszüntette, vagyis a magyar helyesírást eddigi főbb eltéréseiben csakugyan egységessé tette. Ezentul az Akadémia kiadványaiban sem lesz e helyett ez, aki helyett a ki és királlyal helyett királylyal. A negyedik eltérés kiküszöbölésére is tett egy lépést az Akadémia, de még nem véglegeset. Kimondta ugyanis, hogy az idegen szavak magyarosítását is kiterjeszthetőnek tartja, de nem korlátlanul. Ezt úgy érti, hogy a közkeletűvé vált idegen szavakat magyarosan kell írni; de hozzáteszi, hogy a közkeletűség egyénenként nagyon változó fogalom és itt szoros korlátokat felállítani lehetetlen. Befejezésül azt a helyes szabályt állítja fel, hogy kényszerítő szükség nélkül a magyaros írással ne adjunk polgárjogot az idegen szavaknak saját szokásunk rovására.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy ujonnan berendezett női- és férfi divatüzletemet

„Turul” cipő-gyártmány

női-, férfi- és gyermek-cipő nagy raktárral bővítettem ki, amelyre felhívom becses figyelmét. — Azon kellemes helyzetben vagyok, hogy áruimat a legjobb és a legszolidabb első forrásokból személyesen szerezem be és így kevés haszonnal a legelsőbb rendű árukat becsátom vevőim rendelkezésére.

Nagy választék

női- és férfi újdonságokban, posztókban, barchet-tekben, kretonokban, zefirekben, valamint harisnyákban. — Egyben előre értesitem t. vevőimet, hogy nagyobb mennyiségű áru érkezik raktáramba Galacból és Csehszlovákiából.

Nagy választék újdonságokban!

Politzer Lajos

Kézdivásárhely, (Főter.)

Pontos és szolid kiszolgálás!

Arverés.

Közhirre teszem, hogy a „Transilvania” cégnek az Osorheiu-Olt (kézdivásárhelyi) vasuti állomásánál levők telepén van egy kazán és több gépkatódész, melyeket Bajkó Barabás a Piatra-Neamt-i lakos Jelesnicow Péternek állítólag eladott.

Ezen ingóságokat 1922. Október 14-én, 14 órakor a helyszínen tartandó nyilvános, magán árverésen a legtöbbet ígérőnek eladom.

Kikiállítási ár: 30000 leu. Bánatpénz: 10%. A vételár 8 nap alatt fizetendő

Részletes feltételek irodámban a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Dr. Jancsó Gábor,
közjegyző.

Eladási hirdetmény.

A néhai Szóts Mózes-féle, Fischmann Márton örökösai ügyfeleim tulajdonát képező, Főter 3. szám alatti emeletes kőházat, a hozzá tartozó 2 udvartér 6. szám alatti, kőből épült raktárhelyiséggel együtt 1922. október 22-én d. u. 3 órakor irodámban (volt Kossuth-utca 20. sz.) nyilvános magán árverésen, esetleg szabadkézből eladom. Az árverési feltételek irodámban megtudhatók.

Dr. Tuzson Árpád,
ügyvéd.

Legtartósabb

talp, bőr, box-, zsevró-, sima bagaria
bőrök, cipő-felsőrészek és cipész-szerszámok
legolcsóbb árban kaphatók

Szócs M. Lajos bőrkereskedésében.

Egy jó családból való, 4 **tanulónak**
középiskolát végzett fiu
felvételt HAYDL FRIGYES divatár-üzletébe.

PRÉSEL, VÁNYOL, FEST és TISZTÍT

a legutányosabb árban, gyorsan és pontosan

felelősség mellett: **SVAAB A.**

Gyűjtőde: FEJÉR L. FIAI CÉG.

Egy kőből épült kocsiszin
és ugyanott 3 pincehelyiség **KIADÓ.**

Cím a kiadóhivatalban.

Disznófőajt,

sonka, pariser, kolbász, kaiserfleisok, fehér és p.prikás szalonna, olaszstani való hús, szalonna és olvasztott zsír ugyszintén marha, borjú és sertés — hus frissen kivágva mindennap kapható —
KOVÁCS és KUNA, Gábor Áron-téri üzletében.

Küküllőmenti

I. rendű asztali és fajborok
a CZELL-fele medgyesi borpincéből

nagybani vételnél jutányos árban kaphatók:

BENE ALBERT

üzletében, Kézdivásárhelyt.

KÉSZIT, VESZ, ELAD ÉKSZERT
MINDENNEMŰ

KLEIN Z. művészt és aranyműves (Főter 33. sz.)

Halló! Halló!

Galacból most érkezett

nagyobb mennyiségű áru ujonnan berendezett üzletünkbe.

Figyelem! Figyelem!

Nálunk 5%-kal olcsóbb, mint bárhol.

Raktáron: Talp, bőr, suszter-kellékek.
Férfi és női szövetárak, ugy-
szintén fűszorárakból is dus raktár.

GLIGOR ÉS LUKÁCS.

(A kaszárnyával átellenben.)

Telekkönyvi adminisztrációs költség.

A pénzügyminiszter rendeletét adott ki, melylyel megszüntette a telekkönyvi hivatalok adminisztrációs költségeinek folyósítását és elrendelte, hogy a felektől adminisztrációs költségek címén külön illeték szedessék. Átkebelezéseknél, átírásonál $\frac{1}{2}\%$, törléseknél $\frac{1}{10}\%$ számítható a rendes illetékhez. Az új rendelet horribilisre emeli a tulajdonjog változás költségeit annyira, hogy a felek nem kérelmezik a zálogjogi megszüntetéseket, hanem magánokiratban biztosítják vagyonukat. Az átírási költségek egy 200.000 leus ingatlanál: állami adó, bélyegilleték és új adminisztrációs költség közel 18.000 leura rög. Ez a rendelet a kispolgári osztályt sújtja legjobban, kik utolsó próbaként váltják át ingatlanukat kenyérre.

Német orvosi egyetem Erdélyben.

A szászok, akik már régóta aspirálnak teljeskaru egyetemre, egyelőre az orvosi fakultás felállítását tervezik. A német orvosok ugyanis nagyon keresettek a régi királyságban, másrészt pedig a német nemzetiségű diákok Németországban való tanítása túlhaladja a szülők anyagi erejét. Ezt a fakultást Nagyszebenben kívánják megnyitani, mert a városi kórház, amely minden városi kezelésre be van rendezve, megfelelő a szász egyetem alapjának, amelyet az elmegyógyintézet, a híres Bruckenthal bibliotéka és a Természettudományi Egyet. gyűjteménye kiegészítene. Nagyszeben amugy is központ, mely felé Erdély szász lakossága gravitál.

Szép kicsi fiu.

Szép kicsi fiu. Szeretsz, kis fiu?

Karolj át szépen,

Jer, öleljelek.

Ugy-o, hogy szeretsz?

Hogy kacag szép szemed!

Futni vágyasz?

Szaladj!

Szép vagy kis fiu,

Szaladj, élj, fuss, szaladj!

Hopp! — Vissza, vissza!

Hopp! — Ide hozzám!

Hogy mozog a véred!

Ez, ilyen az élet;

Te élsz és leszel.

Szeretlek szép kicsike ember.

Szép kicsike ember! Ha az anyém volnál

És az övé.

Jaj! hogy szeretnék, ha a miénk volnál,

Az anyém s az övé.

— A mi kis fiunk. —

Szép kicsi fiu

Igy, ni átölelné

Ó: ott ránk nevetne...

Jaj!

No, szaladj kis fiu!

Menj, menj, szaladj el, no!

Baksa Irén.

Körben jár az óra mutatója...

— Sándor, ma oly szépet álmodtam. Már visszatértem hosszú utadról és hófehér virágból menyasszonyi koszorút fontál a fejemre.

Magyarossy Sándor két keze közé fogta Eszti fejét és hosszan nézett szemébe. Olyanok voltak azok, mintha álmodnának, nem pedig néznének.

— Így is lesz Eszti. Te vagy az én legszebb álmom és nem hagyok el soha. Még csak két év...

— Istenem, két év! — sóhajtott Eszti és némán nyújtotta ajkát bucsuzóra.

Az idő repült felettük olomszárnyon s ők álmodtak tovább...

Régi idők magas támlájú fotelljében ült Magyarossy Balázs, Jókai szívéből született ősi tisztaság.

Széles kupaku pipából pöffekelt és hallgatta fia szavait:

— Már késő minden, édes apám. És nincs is mit az élet szemére vetni. Én is a pénzke-

resők örvényes ösvényére tértem. Vég nélküli sorban mennek ott, öreg, ifjú. Mind egy céltől üzve. Én is ez után indultam. Ezt hajszoltam öt hosszú évig. Elfáradtam bele. De a kis rozmaringos ablakban ma tisztábban látom Eszti-két, amint könnyeit törülgeti távozásomon. Ez a minden jóból, drága gyöngédségből született leány. Meseszomjas lelke, oh, hogy simult rám.

— Igen, fiam! — szolt Magyarossy. A te eszedet is elvakította a selyemcipők magassarku kopogása. A te lelkedbe is új illatot lehelt a pénz. Nem tudtad, hogy ebben a halál-fáradtságos életküzdelemben, milyen nagy erő lett volna a szerető nő mindent elsimító szerelme. Amikor jegyváltás napján az alkony leszállt, eljött hozzám. Leült ide mellém és nem szolt egy szót sem. Ha átkozódott, sirt volna; ha jajszóval hirta volna az Istent, nem szólanék... De hallgatott. Nézett maga elé. Felkelt és elment. Mit mondtam volna neki? Amikor levélben Eszti üdvözölt, így feleltél nekem: „Hát még nem ment férjhez az a meseálmódó leánylélek?” Régi sablonok rut akkordjaként fülledbe csenghet: Te üztél el.

— Tudom apám. Csak az bánt, hogy ott látom senyedni más karján. Hogy sárbatasította az élet, a cél, mely minden nőt asszonyrá ír elő. Hogy az ő erénye kinszenvedés. Imája átok nekem. Ugy érzem, én öltöm meg. Ő elveszett én bennem és én ő benne. Ugy érzem, kimetszették belőlem a legparányibb részét is annak, amit meghagyott ez a pénzátkos világ egyetlen boldog álomként... Az álom, amit ketten álmodtunk.

— Igen, fiam, így van ez. A sors drágán fizet. Körben jár az óra mutatója s ha a tizenkettő órára ér, rajtunk veri el ítéletét érdemünk szerint.

Száva Nusi.

Városi mozi.

(A mozi iroda közlése.) Október 14-én, szombaton $\frac{1}{2}$ 9 és 15-én, vasárnap d. u. 5, este $\frac{1}{2}$ 9 órakor kerül bemutatásra *Páris szenzációja*, modern dráma 5 felvonásban, Berton Lőrinc regénye nyomán. A főszerepet a csodaszép amerikai mozistar, Miss Du Pont játssza. Juanita Coolidge szeretett egy mérnököt, anyja azonban tiltja tőle; a szerelmes mérnöknek eközben Arábiába kell mennie, hogy állását elfoglalja. Leveleznek A levelek nem jutnak a leány kezébe, aki azt hiszi, hogy a mérnök már nem szereti; ezért férjhez megy, de házassága boldogtalan. Megszökik. Párisban, mint felvilági hölgy a társadalom kedvence lesz. Egy képkiállításán a mérnök csodálkozva látja Juanita arcképét, fölkeresi a leányt, szemére hányja hüllenségét, azután távozik. A leány nagy szerelmén nem tud uralkodni, a mérnök után megy. Felesége megkeresésére indul a férj is. Mikor értesül, hogy ez Arábiába ment egy mérnök után, vetélytársát meg akarja ölni, szándékáról mégis lemond és a szerelmesek egymáséi lesznek.

NYILTTÉR*)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik feleségem és kisleányom halála alkalmával fájdalomban vigaszukkal felkerestek s a temetésen megjelentek, fogadják köszönetemet.

Tuzson Mihály.

Mindazoknak, kik felejtethetetlen kisleányunk temetésén résztvettek, vagy részvétükkel bármilyen módon kifejezést adtak, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Hatházy Zsigmond és neje.

Mindazok, kik feledhetetlen leányunk és unokánk temetésén résztvettek, vagy részvétükkel felkerestek, fogadják ezúton hálás köszönetünket.

Jancsó János és neje.

*) E rovatban foglaltakért sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal nem vállal felelősséget.

Nyomatott a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság villanyerőre berendezett könyvnyomdájában.